

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita, Et Gestis S. Francisci Xaverii È Societate Iesv
Indiarvm Apostoli Libri Qvatvor**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1666

15. Miracula Xauer. in Iapon. Mare de sterili pisculentum. Puer ægrotus
repentè sanatur. Leprosus repentè mundatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10854

hissent. Contigitque non raro, ut Xauerium publico in foro, & frequenti dicentem, unus aliquis Bonziorum insolentior ceteris, interpellaret impudenter, monens voce contenta populum, Europae illine aures daret; dæmonem esse hominis specie, qui loqueretur, non hominem; cui prudens auditor, homo esset an dæmon parum interesse, veram cuiuscumque ex ore prodiret veritas; excipi, & in bonum conferri oportere.

15

Miracula
Xauer. in
Iapon.

Mare de ste-
rili pescu-
lentum.

Puer ægro-
tus repente
sanatur.

Leprosus
repente mun-
datur.

Puella ad
vitam reu-
catur.

15. Ad hunc populi fauorem accedebat commendatio mirabilium operum quibus seruam suum pergebat Deus exornare, & Bonziorum proteriam tundere. Ex iis pauca hic nota, ut ea Iapones retulerint. Singulare id fuit quod mare pridem infecundum, molestissimo accolatum, qui ferme piscibus vescuntur incommodo, pesculentissimum efficit. Nam pescatorum quandoque in turbam incidens, retia edacentium in littus macra & prope vacua, illorum misertus, ad orandum animum conuertit, inde bene retibus precatus, illa denudo tendi iussit. Quod ab iis cum esset, eius fide, nutuque praestitum (iam enim homine maior habebatur) vim tantam pescium omnis generis conculsere, ut agri in siccum illam perducerent, mansaque sua haec mari feracitas locupletior quam unquam antea.

15. Infantem filium, ad eum mater detulerat inflatione deformatum ex obstruicto pridem humorum decursu; afflictissimæ parenti, apud eum loco precum fuit misera pueri species. Acceptum inter brachia vir sanctus piis teneriter oculis contuens, bis terve, Deus inquit, tibi benedicat, qua voce de cœlo repentinam illi valetudinem, formosam & integrum prius exorauit, quam restitueret illum matri, his & talibus opinor,

15. Leprosus in spem venit recuperandæ sanitatis quam frustra ex Medicis, & remediis diu petebat, huic iniecta mens à Deo, saluti eius propitio, ut sanctum Patrem curando corpori acciret: morem gerere vocanti Pater non potuit, graviori negotio præpeditus, socium mitit cum mandatis, exquirendi ter ab ægroto, an esset Christum professurus si ab ea lue sanaretur; constanter spondentem se fore Christianum, ter cruce consignarer, persanaret, mox ritè mysteria edoctum sacro baptisme tingeret. Resque in eum, ut dixerat, modum tota cessit. Paciscitur Xauerij socius valetudinem pro conversione; Leprosus data fide, ter interrogatus toties promittit religionem Christianam; ter cruce signatus repente connalescit, eaque omni, momento derasa scabie tam terfo se stupet ac nitido corpore ut unquam in vita fuisset. Ergo miraculi compulsus incluctabili fulgore datam fidem exsoluit, & sacro fonte abluitur.

16. Illustrius aliud, & ad Christianæ apud eum populum glorie incrementum efficacius, ostensus in puella ad vitam ex morte revocanda. Erat haec vnicè patri cara, homini ethnico sed nobilitate, & opibus inter suos clara: in flore annorum fato fundata, cum patri dolorem attulit,